

Információs lap

Az új cégautóadóról -2009

Az új cégautóadó szabályozása

A cégautóadó új szabályait 2009. február 1-i hatálybalépéssel az egyes adó- és járuléktörvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXI. törvény iktatta be a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvénybe, annak új IV. fejezeteként (17/A-tól a 17/G. §-ig), egyidejűleg a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény „régii” cégautóadóra vonatkozó szabályait [69.§ (1)n) és 70.§], valamint az egyéni vállalkozó járművének cégautóadóval összefüggő költségelszámolási szabályait [11. sz. melléklet III. fejezet 2./b), 4. és 9.] hatályon kívül helyezte.

Az új szabályok alkalmazásáról az APEH is részletes tájékoztatót tett közzé honlapján „Tájékoztató az új cégautóadóról és azzal összefüggő egyes személyi jövedelemadó kérdésekről” címmel, 2009.01.30-án.

A változás február 1-i hatálybalépése miatt 2009. januárra még a „régii”, februártól az új cégautóadó szabályokat kell alkalmazni, de a személygépkocsi fogalma alatt továbbra is a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti személygépkocsi értendő a kizárólag elektromos meghajtású személygépkocsi kivételével, amely nem tárgya az új cégautóadónak.

Az adó tárgya

Az új szabályok értelmében az adó tárgya a nem kizárólag magánhasználatú személygépkocsi.

Nem kizárólag magánhasználatú, ezért adóköteles

- az a belföldi rendszámú személygépkocsi, amelynek tulajdonosa vagy pénzügyi lízingbe vevője nem magánszemély;
- a magánszemély tulajdonában álló vagy általa pénzügyi lízingbe vett olyan belföldi rendszámú személygépkocsi, amely után bárki költséget számolt el;
- az olyan külföldi rendszámú személygépkocsi, amely után bárki költséget számolt el.

A fő szabály szerint tehát a külföldi rendszámú, valamint a magánszemély tulajdonában álló vagy általa pénzügyi lízingbe vett belföldi rendszámú személygépkocsi nem adóköteles, de adókötelessé válik akkor, ha használatával összefüggésben akár a tulajdonos (lízingbe vevő) magánszemély, akár más magánszemély vagy szervezet költséget számol el.

Ezek alapján – az adómentes személygépkocsik kivételével – cégautóadót kell fizetni az után személygépkocsi után, amely

- belföldi rendszámú, és amelynek tulajdonosa, pénzügyi lízingbe vevője nem magánszemély, hanem valamely szervezet, cég;
- belföldi rendszámú, és amelynek tulajdonosa, pénzügyi lízingbe vevője magánszemély, ha a használatával összefüggésben akár a tulajdonos (lízingbe vevő) akár más magánszemély vagy szervezet költséget számol el;
- külföldi rendszámú, ha a használatával összefüggésben belföldi szervezet vagy magánszemély költséget számol el.

Az adó alanya

Az adóköteles személygépkocsi utáni adó bevallására és befizetésére az adó alanya kötelezett.

Az adó alanya a belföldi rendszámú adóköteles személygépkocsi hatósági nyilvántartás szerinti tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonostársak tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok.

Pénzügyi lízingbe adott belföldi rendszámú adóköteles személygépkocsi esetén az adó alanya nem a lízingbe adó, hanem a lízingbe vevő.

Külföldi rendszámú személygépkocsi esetén az adó alanya az a személy vagy szervezet, aki, vagy amely a személygépkocsi után költséget számol el.

A tulajdonos, a pénzügyi lízingbe vevő marad az adókötelezett akkor is, ha személygépkocsiját akár alkalmilag, akár tartósan vagy rendszeresen, illetve üzletszerűen másnak adja használatba pénzügyi lízingnek nem minősülő bármilyen más módon, akkor is, ha az üzemeltetés költségeit a használó viseli.

Az adókötelezettség akkor is a magánszemély tulajdonost (lízingbe vevőt) terheli, ha belföldi rendszámú személygépkocsija után a költséget nem ő, hanem valamely más személy vagy szervezet számolta el.

Ettől eltérően, ha a belföldi rendszámú személygépkocsi után nem annak magánszemély tulajdonosa, lízingbe vevője számol el költséget, és a költség elszámolója elmulasztja a költség elszámolásának megtörténtéről 8 napon belül írásban értesíteni a tulajdonost (lízingbe vevőt), akkor helyette a költséget elszámoló fél válik adókötelezetté.

Több tulajdonos esetében a tulajdonosok mindegyikét terheli a tulajdoni hányada arányában az adóból rá jutó összeg bevallása és befizetése.

A közös tulajdonban levő személygépkocsi adókötelessé, és mindegyik tulajdonostárs adóalannyá válik, ha

- a tulajdonosok közül akár egy is nem magánszemély, vagy
- a tulajdonosok mindegyike magánszemély és a személygépkocsi után bármelyikük vagy kívülálló harmadik személy, szervezet költséget számol el.

Az adókötelezettség időszaka

Az adót azokra a hónapokra kell megfizetni, amelyekben az adókötelezettség fennáll, vagyis az adókötelezettség keletkezésétől a megszűnéséig terjedő időszak minden hónapjára:

A nem magánszemély tulajdonában álló, vagy általa pénzügyi lízingbe vett, belföldi rendszámú személygépkocsi esetében az adókötelezettség a tulajdonszerzést, lízingbe vételt követő hónap 1. napján keletkezik, és megszűnik annak a hónapnak az utolsó napján, amelyben a személygépkocsit a tulajdonos elidegeníti, a lízingbe vevő a lízingbe adónak visszaadja.

Fenti időszakon belül az adókötelezettség a jármű forgalomból való kivonásának időszakában is fennáll!

2009. február 1. előtt szerzett személygépkocsi esetén az adókötelezettség 2009. február 1-jén kezdődik.

A magánszemély tulajdonában álló, vagy általa pénzügyi lízingbe vett, belföldi rendszámú személygépkocsi esetében az adókötelezettség annak a hónapnak az 1. napján keletkezik, amelyet megelőző hónapban

- a személygépkocsi után a tulajdonos, a lízingbe vevő költséget számolt el,
- a tulajdonos, a lízingbe vevő a személygépkocsit ellenérték fejében nem magánszemélynek engedte át,
- a tulajdonos, a lízingbe vevő által használatra másnak átengedett személygépkocsi után a használó költséget számolt el.

Az adókötelezettség annak a hónapnak az utolsó napján szűnik meg,

- amelyet követő hónapban már nem számol el költséget a személygépkocsija után a magánszemély tulajdonos, lízingbe vevő,
- amelyben a használó arról nyilatkozik, hogy a személygépkocsi után költséget már nem kíván elszámolni.

A külföldi rendszámú személygépkocsi után az adókötelezettség annak a hónapnak az 1. napján keletkezik, amelyet megelőző hónapban a személygépkocsi után költséget számoltak el, és megszűnik annak a hónapnak az utolsó napján, amelyet követő hónapban már nem történik költségelszámolás.

Ha a személygépkocsi után magánszemély számol el költséget, a költség elszámolásának napja az a nap, amely napon a költségről szóló bizonylatot kiállították, vagy amely napot az útnyilvántartásba a gépjármű használatával összefüggésben bejegyezték, értékcsökkenési leírás elszámolása esetén - ha az átalányban történik - a személygépkocsi használatba-vételének napja, egyébként az értékcsökkenési leírás megkezdésétől a teljes leírásig terjedő időszak minden hónapjának első napja. Az útnyilvántartás nélkül havi 500 km utáni átalányköltség elszámolása esetén a költség elszámolásának napja a hónap első napja.

A 2009 januárjában történő költségelszámolás után februárra adófizetési kötelezettség keletkezik.

Megszűnik az adókötelezettség annak a hónapnak az utolsó napján, amelyben a személygépkocsit jogellenesen elidegenítették, vagy amelyben a személygépkocsi megsemmisült.

Az adó mértéke

Az adó mértéke havonta:

- **7 000 Ft**, a 1600 cm³ hengerűrtartalmat vagy 1200 cm³ kamratérfogatot meg nem haladó hajtómotorral ellátott személygépkocsi esetén;
- **15 000 Ft**, a 1600 cm³ hengerűrtartalmat vagy 1200 cm³ kamratérfogatot meghaladó hajtómotorral ellátott személygépkocsi esetén.

A negyedévre fizetendő adóból levonható a személygépkocsi után az adóalany terhére megállapított, a negyedév azon hónapjaira jutó gépjárműadó, amelyben a személygépkocsi utáni cégautóadó- és gépjárműadó-kötelezettség egyaránt fennállt, feltéve, hogy az adóalany a gépjárműadó-fizetési kötelezettségének határidőben eleget tett.

A befizetett gépjárműadó a fizetendő cégautóadóból akkor vonható le, ha mindkét adónemnek ugyanaz a személy vagy szervezet az alanya.

A késedelmesen megfizetett gépjárműadó sem utólag, sem a késedelmes befizetést követően esedékes cégautóadóból nem vonható le. A hivatkozott APEH tájékoztató szerint, ha a gépjárműadó megfizetése az adókiadás elhúzódása miatt később esedékes, mint az adott időszakra vonatkozó cégautóadó, a kiadás szerinti határidőben megfizetett cégautóadó levonását önellenőrzéssel lehet érvényesíteni. Ha a két adó megfizetésére két különböző személy kötelezett, a levonás nem érvényesíthető.

Az adó bevallása, befizetése és elszámolása

Az adót magánszemély és nem magánszemély adóalanyok egyaránt negyedévente, a negyedévet követő hónap 20-ig kell, 2009-ben a **0901**-es bevallásnak a cégautóadó bevallására szolgáló **06**-os lapján bevallania, amely lap a 0901-es bevallás 7.0-ás verziójával 2009. 03. 31-én került rendszeresítésre.

A **06**-os lapon havi bontásban kell közölni

- a tárgyhónapban az adóalanyánál adóköteles személygépkocsik után a hengerűrtartalmuk szerinti adótétellel számított adó forintösszegét,
- az adott havi számított összegből levonható gépjárműadó forintösszegét,
- a levonható gépjárműadóval csökkentett fizetendő adó forintösszegét.

A tárgynegyedév egyes hónapjaira bevallott fizetendő cégautóadó összesített forintösszegét ezer forintba kerekítve ezer forintban kifejezve is meg kell adni!

Havi, és azon belül a hengerűrtartalomtól függő adótétel szerinti bontásban közölni kell még a tárgynegyedévben az adóalanyánál adóköteles személygépkocsik számát is.

A fizetendő adót negyedévente, a negyedévet követő hónap 20-ig kell befizetni az **APEH Cégautóadó bevételi számla** megnevezésű, **10032000-01076167** számú számlára.

A cégautóadó adónem kódja: **241**

Az új cégautóadóról első ízben 2009. április 20-ig kell az adókötelezettséget teljesíteni.

A cégautóadó az egyéni vállalkozónál egyéb költségként elszámolható kiadás. A számviteli törvény hatálya alá tartozó szervezetek az új cégautóadót már nem személyi jellegű egyéb kifizetésként, hanem az egyéb ráfordítások között számolják el, mert ez már nem a személyi jövedelemadó szerinti, hanem vagyoni típusú adó.

Az adókötelezettséget okozó költségelszámolás

A külföldi rendszámú és a magánszemély tulajdonában álló vagy általa pénzügyi lízingbe vett belföldi rendszámú személygépkocsi esetében adóköteles költségelszámolásnak minősül,

- a számviteli szabályok szerinti költség, ráfordítás elszámolása, ha a költség elszámolója a számviteli törvény hatálya alá tartozó valamely szervezet;
- a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti tételes költségelszámolással történő költség és értékcsökkenési leírás elszámolása, ha a költség elszámolója magánszemély.

Az APEH tájékoztatója alapján személygépkocsi utáni költségnek, ráfordításnak kizárólag a személygépkocsi tulajdonlása, használata esetén felmerülő, a személygépkocsi üzemeltetésével közvetlenül összefüggő költségek minősülnek.

Ide tartozik különösen a személygépkocsi üzemanyag-, kenőanyag költsége, az éven belül elhasználódó tartalékalkat-részek költsége, a javítás, karbantartás díja, a személygépkocsi bérleti díja, lízingdíja, az értékcsökkenési leírás, a felelősségbiztosítás és a casco díja, a gépjárműadó.

A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti tételes költségelszámolásnak az említett jogcímenek útnyilvántartás vagy a havi 500 km átalány alapján (az üzemi használat arányosan) történő költségelszámolás, valamint a tételes vagy átalányban történő értékcsökkenési leírás illetve a bérleti (lízing) díj akár teljes, akár a bevétel 1%-ában korlátozott elszámolása minősül.

Tételes költségelszámolást alkalmaz a személygépkocsi használata után

- az a magánszemély, aki önálló vagy nem önálló tevékenysége bevételeként kapott adóköteles költségtérítésével szemben útnyilvántartás alapján érvényesít költséget,
- a tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő,
- a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó.

A külföldi rendszámú vagy a magánszemély tulajdonában álló (általa lízingelt) személygépkocsinak

- a fizetővendéglátó tevékenységet tételes átalányadózóként folytató magánszemély,
- az átalányadózó egyéni vállalkozó és mezőgazdasági kistermelő,
- az eva-alany egyéni vállalkozó és a számviteli törvény hatálya alá nem tartozó jogi személyiség nélküli eva-alany gazdasági társaság

általi használata után a használó nem számol el költséget, ezért nem keletkezik adófizetési kötelezettség sem, feltéve, hogy a személygépkocsi után más sem számol el költséget.

Adókötelezettséget nem eredményező költségtérítések

Nem cégautóadó-köteles az a magánszemély tulajdonában álló személygépkocsi, amelynek használatával összefüggésben a használó - költségei ellentételezésére - kizárólag az alábbi, a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti költségtérítéseket kapja:

- a kifizetőtől **kiküldetési rendelvénnyel alapszabályon, üzleti utazás költségtérítése címén** a teljesített kilométer-távolság (futásteljesítmény) figyelembevételével, feltéve, hogy a térített összeg nem haladja meg a kiküldetési rendelvénnyel feltüntetett km-távolság szerint az üzemanyag-fogyasztási norma és legfeljebb az állami adóhatóság által közzétett üzemanyagár, valamint 9 Ft/km általános személygépkocsi normaköltség alapulvételével számított, igazolás nélkül elszámolható mértéket;
- a munkáltatótól - a munkába járásról szóló kormányrendelet szerinti munkába járás esetén - **munkába járási költségtérítés címén** (ideértve különösen a saját gépjárművel történő munkába járás költségtérítését is) a munkában töltött napokra a munkahely és a lakóhely között közforgalmi úton mért oda-vissza távolság figyelembevételével kilométerenként 9 ft. értékben.

A magánszemély tulajdonában álló személygépkocsi használatával összefüggésben e két jogcímen kapott költségtérítés

- nem minősül cégautóadó-köteles költségelszámolásnak, és
- a személyi jövedelemadózással szemben pedig olyan bevétel, amelyet a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni, nem kell bevallani.

Ha a hivatali, üzleti utazás miatti saját gépjármű használata nem kiküldetési rendelvénnyel, hanem útnyilvántartás alapján kerül elszámolásra, akkor a mentességi feltétel nem teljesül, ezért cégautóadót kell fizetni abban az esetben is, ha a térítés nem haladja meg az igazolás nélkül elszámolható mértéket.

A hivatali, üzleti utazás, a kiküldetés és a kiküldetési rendelvénnyel fogalmát a személyi jövedelemadóról szóló törvény határozza meg. E meghatározásokból kitűnik, hogy

- a hivatali, üzleti utazás a tágabb fogalom, amelybe a kiküldetés is bele tartozik, és a kiküldetési rendelvénnyel nem csak a kiküldetés, hanem minden a hivatali, üzleti utazás fogalmába tartozó utazás költségtérítése elszámolható,
- a kifizető és a hivatali, üzleti utazást teljesítő magánszemély között nem csak munkaviszony, hanem bármilyen, a személyi jövedelemadóról törvény szerinti önálló vagy nem önálló tevékenységnek minősülő jogviszony lehet.

A fogalmi meghatározások a következők:

Hivatali, üzleti utazás: a magánszemély jövedelmének megszerzése érdekében, a kifizető tevékenységével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás - a munkahelyre, a székhelyre vagy a telephelyre a lakóhelyről történő bejárás kivételével -, ideértve különösen a kiküldetés (kirendelés) miatt szükséges utazást; továbbá az országgyűlési képviselő, a polgármester, az önkormányzati képviselő e tisztségével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás (a lakóhelytől való távollét).

Kiküldetés (kirendelés): a munkáltató által elrendelt, a munkaszerződésben rögzített munkahelytől eltérő helyen történő munkavégzés.

Kiküldetési rendelvénnyel: a kifizető által két példányban kiállított bizonylat, amely tartalmazza

- a magánszemély nevét, adóazonosító jelét,
- a gépjármű gyártmányának, típusának megnevezését, forgalmi rendszámát,
- a hivatali, üzleti utazás(ok) célját, időtartamát, útvonalát,
- a futásteljesítményt,
- az utazás költségtérítését, az étellemeztési költségtérítést, valamint
- ezen költségtérítés(ek) kiszámításához szükséges adatokat (üzemanyag-fogyasztási norma, üzemanyagár stb.).

A kiküldetési rendelvénnyel eredeti példányát a kifizető, másolatát a magánszemély a bizonylatmegőrzésre vonatkozó rendelkezések betartásával megőrzi.

A kiküldetési rendelvénnyel szigorú számadású bizonylat!

A kiküldetésről a Munka Törvénykönyve (MT) is rendelkezik, amely szabályokhoz a munkáltatónak ugyancsak tartania kell magát, de a cégautóadó alóli mentesség szempontjából a személyi jövedelemadóról szóló törvény hivatali üzleti utazás fogalmának való megfelelés és ezen utazás költségtérítésének kiküldetési rendelvénnyel történő elszámolása releváns.

Az MT szerint kiküldetés az, amikor a munkáltató gazdasági érdekből ideiglenesen, a szokásos munkavégzési helyén kívüli munkavégzésre kötelezi a munkavállalót, feltéve, hogy a munkavállaló ezen időtartam alatt is a munkáltató irányítása és utasításai alapján végzi a munkáját. Az MT szerint nem minősül kiküldetésnek, ha a munkavállaló a munkáját - a munka természetéből eredően - szokásosan telephelyen kívül végzi.

Az MT szerinti kiküldetés és az átirányítás alapján történő munkavégzés időtartama - kollektív szerződés eltérő rendelkezése hiányában - nem haladhatja meg naptári évenként a negyvennégy munkanapot. Ha a kiküldetés, átirányítás időtartama egy munkanapon belül a négy órát meghaladja, azt egy munkanapként kell számításba venni.

Személygépkocsi fogalma

A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint személygépkocsi:

- A négy, illetve három gumibroncskerékkel felszerelt olyan gépjármű, amely a vezetővel együtt legfeljebb nyolc felnőtt személy szállítására alkalmas, azzal, hogy ide tartozik a benzinüzemű, a dízelüzemű, az elektromos üzemű, a gázüzemű személygépkocsi, a versenyautó, az önjáró lakóautó.
- Személygépkocsinak minősül továbbá az a vegyes használatú, 2500 kg-ot meg nem haladó megengedett együttes tömegű, olyan gépjármű (nagy rakodóterű személygépkocsi), amelynek rakodótere gyárilag kialakítva kettőnél több utas szállítására alkalmas, de kézzel egyszerűen oldható ülésrögzítése révén a felhasználás szerinti terhek szállítására bármikor átalakítható a válaszfal mögötti rakodótér, ideértve azt az esetet is, ha az ülés eltávolítására visszafordíthatatlan műszaki átalakítással került sor.

A fenti felsorolásból nem tárgya a cégautóadónak a kizárólag elektromos hajtómotorral ellátott személygépkocsi.

A fogalom-meghatározás értelmében a csak személyszállításra alkalmas gépjárművek mellett személygépkocsinak minősülnek a legfeljebb 2500 kg együttes tömegű vegyes rendeltetésű gépjárművek közül az olyanok is, amelyek – akkor is, ha az üléseket utóbb véglegesen kiszerezték – kettőnél több személy szállítására alkalmasan kerültek legyártásra.

A 2500 kg-ot meghaladó együttes tömegű vegyes rendeltetésű gépjárművek azonban már nem minősülnek személygépkocsinak.

Adómentesség

Mentes a cégautóadó alól az a személygépkocsi, amely(et)

- a megkülönböztető és figyelmeztető jelzést adó készülékek felszerelésének és használatának szabályairól szóló jogszabály előírásainak megfelelően megkülönböztető jelzést adó készülékkel szerelt fel,
- egyház, egyházi karitatív szervezet kizárólag alapfeladata(i) ellátásához üzemeltet,
- a személygépkocsi-kereskedelemmel üzletszerűen foglalkozó személy vagy szervezet kizárólag továbbértékesítési céllal szerzett be,
- kizárólag halottszállításra szolgál,
- a betegségmegelőző vagy gyógyító céllal, szociális céllal, az egészségkárosodott, hátrányos helyzetűek segítésére létrehozott alapítvány, közalapítvány, egyesület, köztestület, valamint a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló jogszabályban meghatározott célszervezet kizárólag súlyosan fogyatékos magánszemély(ek) rendszeres szállítására üzemeltet, ha működési szabályzatából, gazdálkodásából - az összes körülmény figyelembevételével - egyértelműen megállapítható, hogy az üzemeltetés ténylegesen az említett cél érdekében történik,
- kizárólag az egészségbiztosítási szerv által - az egészségügy társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló jogszabály alapján - finanszírozott háziorvosi, házi gyermekorvosi tevékenység ellátása érdekében, valamint az egészségügyi államigazgatási szerv törvény alapján kizárólag betegségmegelőző, gyógyító, egészségkárosodást csökkentő közegészségügyi, járványügyi és egészségvédelmi alapfeladatának ellátása érdekében üzemeltetnek.

Pénzügyi lízing

A pénzügyi lízing fogalmát a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény határozza meg az alábbiak szerint:

Az a tevékenység, amelynek során a lízingbeadó ingatlan vagy ingó dolog tulajdonjogát, illetve vagyoni értékű jogot a lízingbevevő megbízása szerint abból a célból szerzi meg, hogy azt a lízingbevevő határozott idejű használatába adja oly módon, hogy az a lízingbevevő könyveiben kerül kimutatásra. A használatba adással a lízingbevevő

a) viseli a kárveszély átszállásából származó kockázatot,

b) a hasznok szedésére jogosulttá válik,

c) viseli a közvetlen terheket (ideértve a fenntartási és amortizációs költségeket is),

d) jogosultságot szerez arra, hogy a szerződésben kikötött időtartam lejártával a lízingdíj teljes tőketörlesztő és kamattörlesztő részének, valamint a szerződésben kikötött maradványérték megfizetésével a dolgon ő vagy az általa megjelölt személy tulajdonjogot szerezzen. Ha a lízingbevevő nem él e jogával, a lízing tárgya visszakerül a lízingbeadó birtokába és könyveibe. A felek a szerződésben kötik ki a lízingdíj tőkerészét - amely a lízingbe adott vagyontárgy, vagyoni értékű jog szerződés szerinti árával azonos -, valamint kamatrészét és a törlesztésének ütemezését.

Nem minősül pénzügyi lízingnek az anyavállalat és a leányvállalata közötti lízing, ide nem értve a pénzügyi intézmény által kötött ilyen ügyletet.

Bővebb információt az alábbi honlapon találhat: <http://www.pm.gov.hu>

Kiadva: 2009.03.01.